

Με τον ΑΝΔΡΕΑ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ

ΠΡΩΤΟ ΠΣΚ του Σεπτεμβρίου, η πιο σκληρή απάντηση στο Μνημόνιο τους είναι η συνέχιση των ανέμελων διακοπών μας!

Γι' αυτό είχαμε κανονίσει να πάμε για ψαροντούφεκο και κάμπινγκ στους Πεταλιούς (ένα νησάκι στον Νότιο Ευβοϊκό, όπου συχνά σκάει μύτη απ' τη Ραφήνα απέναντι κι ο Κώστας ο Καραμανλής) με το φουσκωτό.

ΣΤΗΝ εφημερίδα, όμως, είχαν μια άλλη ιδέα φαινή: να πάω (ποιος; εγώ!) να παρακολουθήσω τις συνεδριάσεις της «Βουλής των Εφήβων». Να μιλήσω ειλικρινά με τα παιδιά και να μεταφέρω την αληθινή εικόνα για όσα πραγματικά νιώθουν, σκέφτονται και τα απασχολούν.

ΠΕΤΑΞΑ τη σκούφια μου! Απ' το πάνω χείλος μου ξεπρόβαλαν ξαφνικά τα αιχμηρά δοντάκια του ρεπόρτερ. Δεν μ' ενδιέφερε να καταγράψω όσα συμβατικά -συνήθως σε στιλ μαθητικής έκθεσης- ακούγονται στην αίθουσα, αλλά όσα συμβαίνουν στα διαλείμματα... Αυτά τ' απίθανα που ξεστομίζουν οι πιτσιρικάδες και σε ρουμπώνουν. Στις πλατείες, στα γήπεδα, στις καταλήψεις, στο Facebook, παντού!

ΤΑ διαπιστευτήριά μου είχαν φροντίσει να δώσουν τα κορίτσια απ' το κοινοβουλευτικό ρεπορτάζ κι έτσι μπήκα το Σάββατο στις 10 το πρωί, στη Βουλή. Και με το που μπήκα, έφαγα πόρτα!

«ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ», μου είπε ο

Θέλω να είμαι ο αδερφός του λευκού άνδρα όχι ο κουινιάδος του.- *Martin Luther King, Jr*

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

Κόσμια και... μνη

φρουρός, «να μπει στις επιτροπές. Μπορείς μόνο να παρακολουθήσεις τις μαθητικές συζητήσεις απ' τα μόνιτορ που υπάρχουν στην αίθουσα των κοινοβουλευτικών συντακτών».

ΟΠΟΙΑ απογοήτευσις! Η αίθουσα ήταν άδεια. Μόνον ένας συνάδελφος

λίγο το τρακ και η αμηχανία, λίγο οι εκθεσάδες που τα καλουπώνουν, κι έτσι -ενώ το ήξεραν καλά- δεν κατάφεραν να πουν το ποίημα... «Η νέα γενιά επιβεβαιωμένα αποτελεί το μέλλον αυτής της χώρας», ισχυριζόταν με στόμφο ένα κοριτσάκι από τη Ρόδο...

«Φασωθήκαμε»*

από κάποια περιφερειακή τηλεόραση βρισκόταν εκεί. Σαν να σταυροκοπήθηκε που με είδε. Με κέρασε καφέ. «Μάλλον έχει περάσει η μπογιά της "Βουλής των Εφήβων". Βλέπω ότι πλέον δεν ενδιαφέρεται κανείς...»

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑ απ' το μόνιτορ, λες και μου είχαν επιβάλει περιοριστικούς όρους: στη μία επιτροπή πρόεδρος ήταν η Πέμν Ζούνη και στην άλλη η Άννα Νταλάρα. Μια χαρά είναι τα παιδιά. Αλλά, άμα τα βάλεις να προσποιούνται τους μεγάλους, δυσκολεύονται. Λίγο το επιβαλλόμενο κλίμα της σπουδαιοδοσοβαρότητας,

ΤΗΝ ίδια άποψη φαίνεται πως έχει και ο πρόεδρος της Βουλής, Φίλιππος Πετσάλνικος, «Τα τελευταία χρόνια, είχα την αίσθηση ότι δεν ήταν αυθόρμητες οι ομιλίες», είπε μιλώντας σε μια επιτροπή, «έβαζαν το χέρι τους και οι... καθηγητές, και σαν να ήταν ένα είδος αντανάκλασης απ' την τηλεόραση... Για να μη συμμετέχουν στο πρόγραμμα όσοι γράφουν τις καλύτερες... εκθέσεις, αποφασίσαμε η επιλογή των εφήβων - βουλευτών να γίνεται με κλήρωση».

ΚΙ όμως, ούτε η κλήρωση επέτρεψε να ακουστούν οι αυθεντικές φωνές, τα

γέλια, η αγωνία, να γίνουν φανερές η αναστάτωση, η ταραχή, να εκραγεί το ηφαιστειο που κρύβει η εφηβεία. «ΟΚ, στην τάξη υπάρχει πειθαναγκασμός, θα τα καταφέρω εγώ στο διάλειμμα», υποσχέθηκα στον εαυτό μου.

«ΦΑΣΩΘΗΚΑΜΕ!», ακούω να λέει ένας πιτσιρικάς με σκουλαρικόκι. «Με ποια φασώθηκες;» τον ρωτάω. Μου δείχνει με τα μάτια ένα κοριτσάκι απέναντι. Νιώθω ένα χέρι στον ώμο μου το χέρι του νόμου και της τάξης.

«ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ να μιλάτε στους μαθητές». «Μα, είμαι δημοσιογράφος της "Ελευθεροτυπίας" και κάνω ρεπορτάζ!». «Είναι εντολή του φρουράρχου της Βουλής: απαγορεύεται!»

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ στον υπεύθυνο του Γραφείου Τύπου. Μου λέει πως πρέπει να τα προστατεύσουν, γιατί είναι ανήλικα παιδιά. «Από μένα;» «Απ' τη βία της τηλεόρασης» πριν από 4 χρόνια, ένα κοριτσάκι είχε πει πως έκανε έκτρωση και πλάκωσαν οι κάμερες και τα κανάλια...

ΟΥΤΕ στο ξενοδοχείο, παρουσία των καθηγητών, μου επέτρεψαν να πάω συνεντεύξεις. Τζίφος το ρεπορτάζ! Ακολουθώ την τάξη. Μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη, ο «ψηλός» ανάβει τσιγάρο κι ο πιτσιρικάς που -λέει ότι- φασώθηκε με τη μικρή με κιαλάρει και μου κλείνει με νόημα το μάτι.

* Φασωθήκαμε: «Έγινε φάση. Φιληθήκαμε. Ενδεχομένως και να ψιλοχαμουρευτήκαμε».

* Σεπτεμβριανά

- Γιώργο, Πέτρο, μάθατε τίποτε;

- Όχι. Γιατί;

- Κάτι προετοιμάζουν οι Τούρκοι σε βάρος μας.

Η συνομιλία μέσα στο καράβι της γραμμής στον Βόσπορο, όπου οι Ρωμιοί, οι Αρμένιοι και οι Εβραίοι μετακινούνταν με τα βαπόρια πρωί και βράδυ για να μεταβαίνουν στις δουλειές τους. Υποψιασμένες οι μειονότητες ότι κάτι θα συνέβαινε. Περισσότερο όμως οι Ρωμιοί, αφού γνώριζαν ότι «και πάλι στο κεφάλι τους θα έσπαζε το καρπούζι».

Δεν πέρασαν μερικές ώρες που συνομιλούσαν χαμηλόφωνα και τα πλήθη άρχισαν να συγκεντρώνονται σε γνωστά μέρη των συνοικιών, όπου τους είχαν υποδείξει.

Ετσι άρχισαν τα Σεπτεμβριανά το 1955 στην Πόλη. Τα φορητά έφεραν αγνώστους προς την Πόλη Τούρκους τους οποίους «υποδέχονταν» οι γηγενείς «εθνικά υπερήφανοι Τούρκοι» και τους υποδείκνυαν τα σπίτια, τα καταστήματα και τις εκκλησίες των Ρωμιών. Αρχισαν τα γεγονότα. Καταστροφές, βιασμοί και αρπαγές. Και οι Ρωμιοί κρυμμένοι στα υπόγεια των σπιτιών ή επάνω στα μπαλκόνια οι γυναίκες, έτοιμες να πέσουν για να μην τις βιάσουν. Κάποια στιγμή ακούστηκε η φωνή κάποιου: «Μανόλη, δεν βγαίνεις έξω;».

Φώναζαν τον παππού μου να βγει για να τον χτυπήσουν. Φυσικά και δεν βγήκε. Τι θα έκανε, τον ήρωα; Είδαν και απόειδαν, οπότε και πετάνε δυο πέτρες στα παράθυρα και σπάνουν τα τζάμια.

Τότε εμφανίστηκε στη γωνία του σπιτιού ο γιος του Αμπντουλλάχ, του γείτονά μας, παλαιστής στο επάγγελμα, ο οποίος κρατώντας μια τουρκική σημαία τούς είπε να απομακρυνθούν «μια και επιτέλεσαν το εθνικό τους έργο». Απλά ας είναι καλά ο άνθρωπος, μας είχε σώσει. Μας είχε σώσει «σωματικά». Γιατί οικονομικά είχαμε καταστραφεί, σε βαθμό που ο πατέρας μου να πληρώνει τα σπασμένα μέχρι το 1965."

Συμεών Σολταριδής

* Καλόο!

Ένας τύπος γνωρίζει μια τύπισσα σ' ένα μπαρ και πάνε να περάσουν τη νύχτα μαζί. Το πρωί σηκώνεται η κοπέλα και με μεγάλη προσοχή αρχίζει να

Ισχυρή δημοκρατία; Καλόο!

Ανακουφισμένοι επειδή οι τρεις ανεξάρτητοι βουλευτές πήραν επιτέλους την απόφασή τους ποιά κυβέρνηση θα διορίσουν, όλοι μιλούσαν προχθές για τη δήθεν "ισχυρή" δημοκρατία στην Αυστραλία. Δηλαδή, περίμεναν ότι κάποιος συνταγματάρχης θα την βάλει στον γύφο; Τέτοιου είδους δικτατορίες μόνο σε χώρες του "τρίτου" κόσμου υπάρχουν. Τώρα η δημοκρατία κινδυνεύει από τους έχοντες και κατέχοντες, που τη βιάζουν νόμιμα και πολύ... δημοκρατικά, όπως είδαμε πρόσφατα στις εκλογές της 21ης Αυγούστου.

Αντίπαλος της Τζούλια Γκιλαρντ και του Εργατικού Κόμματος δεν ήταν ο Τόνι Αμποτ, αλλά τα \$100 εκατομμύρια που υποσχέθηκαν πως θα δαπανήσουν οι ιδιοκτήτες των μεταλλευτικών εταιρειών για να κερδίσει ο Συνασπισμός τις εκλογές και να μην πληρώνουν φόρο στα υπερκέρδη τους.

Μιλώντας μετά την απόφαση των ανεξαρτήτων βουλευτών να την υποστηρίξουν, η πρωθυπουργός είπε ότι έχει μεγάλα οράματα για την Αυστραλία, αλλά ας μην αρχίσει να μετρά πρόωρα τα οφέλη της, γιατί το παιχνίδι δεν τελειώσε ακόμη. Αντίθετα με την Εύα, η Τζούλια δεν έφαγε το μήλο, αλλά αναγκάστηκε από τις συγκυρίες που δημιούργησαν οι μεταλλευτικές εταιρείες ν' αγκαλιάσει το φίδι για να κρατηθεί στην εξουσία. Οι κροίστοι θα κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να μην πληρώνουν φόρους και ήδη προτείνουν ν' αυξηθεί το GST, αλλά και να συμπεριληφθούν τα τρόφιμα στη φορολογία αυτή, για να πληρώνουν περισσότερα οι φτωχοί και λιγότερους φόρους οι πλούσιοι.

Τα \$100 εκατομμύρια είναι για τους κροίστους ό,τι τα ψιλά που πετάμε εμείς στο συρτάρι για να μη τα έχουμε στις τσέπες μας και θα ξοδεύσουν άλλα τόσα αν χρειαστεί για να εξαγοράσουν συνειδήσεις.

Όμως, δεν χάθηκαν όλα επειδή πιστεύω ότι η κα Γκιλαρντ διαθέτει τα αναγκαία προσόντα να αναδειχθεί σε μια σπουδαία πρωθυπουργό, έστω και κάτω από τις δύσκολες συνθήκες που αντιμετώπιζε χωρίς αυτοδυναμία στη Βουλή. Πρώτος στόχος της πρέπει να είναι η εμπιστοσύνη των Εργατικών ψηφοφόρων που καλώς - κακώς εγκατέλειψαν το Κόμμα τους, για να επανακτήσει το χαμένο ποσοστό που της στέργει την εκλογική νίκη. Αν μπορέσει με οποιοδήποτε τρόπο να εξαντλήσει τα τρία χρόνια της θητείας της και χρησιμοποιήσει τα έσοδα από την οικονομική ανάπτυξη για το συμφέρον του έθνους, θα εξασφαλίσει τη νίκη στις επόμενες εκλογές, αλλά μόνο με την επιτυχή αντιμετώπιση των προβλημάτων στο Περιβάλλον, Υγεία, Παιδεία, Φορολογία, Στέγαση και Κοινωνική Πρόνοια.

Η κα Γκιλαρντ πρέπει να επιβάλει τη συμφωνία της με τους κροίστους για τα υπερκέρδη για να έχει τα χρήματα που θα χρειαστεί για τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις και να μην προκαλεί ψυχοπλάκωμα στο Συνασπισμό με ελλείμματα στον προϋπολογισμό. Αύξηση στο GST ή στις κληρονομίες ούτε να το σκεφθεί αν δεν θέλει να χάσει και αυτούς που ακόμη ελπίζουν στο Εργατικό Κόμμα.

Γιατί, αν προσπαθήσει να συμμαχήσει με τους κροίστους δεν θα καταποντισθεί μόνο αυτή, αλλά και το Εργατικό Κόμμα. Ας αφήσει τον Τόνι Αμποτ να υπηρετεί τους πέντε κροίστους και αυτή ας ασχοληθεί με την αναδιοργάνωση του κράτους ύστερα από εγκατάλειψη δώδεκα χρόνων με πρωθυπουργό τον Τζον Χάουαρντ.

φοράει τα ρούχα, που επίσης με μεγάλη προσοχή είχε τακτοποιήσει από το προηγούμενο βράδυ.

- Λοιπόν εσύ πρέπει να δουλεύεις σε καθαριστήριο! λέει ο τύπος.

- Πού το κατάλαβες; ρωτάει αυτή.

- Από τον τρόπο που περιποιείσαι τα ρούχα! λέει

με σπουδαίο ύφος ο άλλος.

- Σωστά, και συ πρέπει μάλλον να είσαι γιατρός αναισθησιολόγος!

- Καλά, εσύ πώς το κατάλαβες; μένει έκπληκτος ο τύπος.

- Ε, όλη νύχτα δεν κατάλαβα τίποτα!